

РЕШЕНИЕ

№ 27984

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9275** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „Ауто-тест-България“ ЕООД, подадена чрез адв. Ж. Й. - САК, срещу Решение № ПО-88/10.09.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение подадената жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С.-023-0002400/13.08.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че същото е издадено при липса на мотиви и при липса на безспорно установени факти или доказателства за твърдените като дължими суми. Оспорва се наличието на обезпечителна нужда, а също така не било изпълнено изискването обезпечителните мерки да не възпрепятстват дейността на дружеството. Липсвали доказателства за наличие на издаден ревизионен акт. Излагат се доводи за нарушение на чл. 6 АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Й., който поддържа жалбата. Претендира отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноски, за които е представен списък.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., чрез юрк. Г., оспорва жалбата и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, установи

следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221724000788-020-001/09.02.2024 г., изменяна със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22221724000788-020-002/19.03.2024 г., ЗИЗВР № Р-22221724000788-020-003/16.05.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22221724000788-020-004/14.06.2024 г., е възложено извършването на ревизия на „Ауто-Тест-България“ ЕООД, за определяне на задължения по ЗДДС за периода 01.01.2019 г. до 29.02.2024 г.

В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че основната дейност на дружеството е търговия с употребявани МПС, като са установени задължения, произтичащи от недекларирано В. на стоки – автомобили.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че ревизираното дружество има публични задължения по ИД №[ЕИК]/2023 г. за задължения в размер на 42 678.76 лв., от които 38 501.73 лв. главница и 4 157.03 лв. лихва и 20 лв. нелихвоносна главница.

Установено е също, че дружеството притежава МПС и банкови сметки.

В хода на ревизионното производство е отправено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221724000788-039-001/06.08.2024 г. (л.21), съгласно което ревизиращият екип е приел, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с РА е в размер на 3 141 992.90 лв., от които 2 465 626.80 лв. главница и 676 366.10 лв. лихва, изчислена към 05.08.2024 г. За тази сума, по искане на ревизиращия екип е издадено процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С.-023-0002300/13.08.2024 г.

С постановлението са наложени обезпечителни мерки върху имущество на жалбоподателя, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, пердоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ Обединена Българска банка за сумата от 3 141 992.90 лв.; ТБ Ю. Б. АД, за сумата от 3 141 992.90 лв.; ТБ Първа инвестиционна банка АД за сумата от 3 141 992.90 лв.

2. Запор върху следните МПС:

- лек автомобил S., модел L., рег. [рег.номер на МПС] , рама № J., двигател № С., година на производство 2005 г., мощност 121 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка M., модел E 320 C. 4 M., рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., двигател № 64292140049686, година на производство 2005 г., мощност 165 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка S., модел I., рег. [рег.номер на МПС] , рама № V., двигател № С., година на производство 2016 г., мощност 55 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка T., модел P., рег. № СВ 5531 РМ, рама № [банкова сметка], двигател № 2529556, година на производство 1998 г., мощност 94 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка A., модел A4, рег. № SA 5241 РМ, рама № W., двигател № A., година на производство 2002 г., мощност 96 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка N., модел A., рег. № СВ 7578 ВМ, рама № S., двигател № Q., година на производство 2001 г., с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка F., модел P., рег. № СА 4524 ТМ, рама № Z., двигател №

0020035, година на производство 2000 г., мощност 44 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- товарен автомобил марка F., модел D., рег. № С. ХТ, рама № 00449776, двигател № 1437479, година на производство 1994 г., мощност 55 kw, с балансова стойност 0.00 лв.;

- лек автомобил марка M., модел P., рег. № СА 2432 ВХ, рама № J., двигател № 64292140049686, година на производство 2005 г., мощност 165 kw, с балансова стойност 0.00 лв.

Постановлението е връчено на 28.08.2024 г. по електронен път (л.24).

Изпратени са заповрни съобщения до ТБ Обединена българска банка, връчено на 14.08.2024 г. (л.25 и 26), до ТБ Първа инвестиционна банка, връчено на 4.08.2024 г. (л.27 и 28), до ТБ Ю. Б., връчено на 14.08.2024 г. (л.29 и 30) и до СДВР, относно заповрите върху посочените по – горе МПС (л.310)

Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 53-06-10067/04.09.2024 г. (л.18), който с процесното решение № ПО-88/10.09.2024 г. я е оставил без уважение като неоснователна.

Решението е връчено на 12.09.2024 г. (л. 17).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима. По същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК административен орган, в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Възражението за липса на мотиви се преценява като неоснователно. В достатъчна степен органът е изложил мотиви, което позволява извършването на преценка от съда за законосъобразността на акта.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1. предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2. липса на изпълнително основание, или 3. неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Първата хипотеза не е налице, доколкото жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

На второ място, тъй като се касае за предварителни обезпечителни мерки, то и втората хипотеза на чл.197, ал.3 ДОПК е неотносима към настоящия спор. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че липсва установено и изискуемо публично вземане, което да бъде обезпечено. Именно поради факта, че се касае за налагане на предварителни обезпечителни мерки, това изискване не е приложимо.

Доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Спазени са формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

Изпълнени са и материалните предпоставки за налагане на обезпечителните мерки. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с

наличието на установен от органите по приходите риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката дали без налагането на мерките събирането на евентуалните бъдещи задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни законът предоставя на публичния изпълнител. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретни факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Съдът приема, че в настоящия случай действията по обезпечаване са обосновани и предприети в съответствие с материалния закон. Налице са достатъчно основания да се счете, че без налагането на обезпечителни мерки събирането на дължимите данъци може да стане невъзможно или значително да се затрудни. Този извод следва не само от особено големия размер на предполагаемите бъдещи задължения, но и от обстоятелството, че дружеството няма друго имущество, от което евентуално да се удовлетворят интересите на фиска. Запорираните автомобили не е ясно в какво техническо състояние са и каква би била пазарната им оценка. Дружеството не притежава дялове или акции в други търговски дружества, а от справка в Имотния регистър към АВ е установено, че дружеството не притежава и недвижими имоти.

Неоснователни са и оплакванията за нарушаване на принципа на съразмерност. Видно от приложените по делото доказателства, запорът е наложен до размера на предполагаемото бъдещо публично вземане.

Неоснователно жалбоподателят твърди, че наложените обезпечителни мерки прекомерно затрудняват търговската дейност на дружеството. Дружеството разполага с възможността по чл. 229, ал. 1 ДОПК да поиска разрешение от публичния изпълнител за извършване на неотложни плащания, свързани с обслужването на дейността му или с изпълнението на негови задължения към фиска.

Твърдението за липса на издаден ревизионен акт е принципно вярно, но е ирелевантно за законосъобразността на административния акт, тъй като в случая се касае за хипотеза на предварителни обезпечителни мерки, т.е. такива, които законът допуска да бъдат наложени в хода на извършвана ревизия преди приключването ѝ с акт по чл. 119 ДОПК.

Предвид всичко изложено, обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки се явяват законосъобразни и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като „Ауто-тест-България“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 100 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.143, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ауто-тест-България“ ЕООД срещу Решение № ПО-88/10.09.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение

жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-023-0002400/13.08.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „Ауто-тест-България“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: